

være slettere stillede end de andre Kommuner. Men hvad saa angaar Sammenligningen mellem Frederiksberg Kommune og Københavns Kommune, kan man i Stedet for Frederiksberg Kommune tage samtlige Købstadkommuner, og i samme Aarbog staaer oplyst, at Udgiften for samtlige Kommuner udenfor København før Krigen var 51 Mill. Kr., medens den efter Krigen, i 1917, er steget til 71 Mill. Kr. Atter her er det en lignende Stigning som for Frederiksbergs Vedkommende, omtrent 40 pCt., medens Stigningen for Københavns Vedkommende i samme Tidsrum har været ca. 100 pCt.

Schovelin: Det var med velberaad Hu, jeg talte om den Julegave, som man fra Københavns Kommunes Side har betænkt *Københavns* Borgere med, og jeg maa i den Sammenhæng sige, at naar jeg ikke tager Frederiksberg med, er det, fordi der er en betydningsfuld Forskel, idet Frederiksberg Kommune kun har ønsket at reservere sig en vis Ret, medens København allerede har givet Pengene ud og nu skal se at faa Midler til at faa dem samlet igen.

Man kan ikke sige med Rette, at Københavns Kommune har saa meget større Udgifter og ifølge Sagens Natur maa have det — saaledes som den ærede næstsidste Taler hævdede —, fordi den har saa stor en Arbejderbefolkning; thi de Tider er jo forlængst forbi, da den københavnske Arbejder var en fattig Mand. Nu er han en god Skatteyder, en Mand, man maa være glad ved at have i Kommunen, netop fordi han kan skæppe noget i den fælles Kasse. Den Omstændighed, at vi har mange Arbejdere, betyder derfor, at vi nu har saa mange gode Skatteydere, og det kan baade det ærede Medlem og jeg i Fællesskab glæde os over.

Fra socialdemokratisk Side har man saavel ved Behandling af Arbejdsløshedskasserne i Gaar ssom nu i Dag hørt som et stadig tilbagevendende Refrain en Henvisning til Dyrtiden. Jeg ønsker da her blot at gøre den enkelte Bemærkning, at hvis man for Alvor ønsker at bekæmpe Dyrtiden, kan man ogsaa let bidrage dertil fra Socialdemokratiets Side ved at instruere deres Medlemmer i det nye Valutaraad om at sørge for, at den Papirinflation, hvorunder Landet har lidt som Følge af den forkerte Politik, som Nationalbanken har drevet, hører op, og sørge for, at vi atter kommer ind i en normal Valutapolitik. Den egentlige Aarsag til de

høje Priser her i Landet er den, at Nationalbanken drev en Inflationspolitik, og at Landet er blevet fyldt med for mange nye Penge, og det skulde glæde mig særdeles, om man fra socialdemokratisk Side vilde indse dette og sammen med andre medvirke til, at Forholdene atter, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds udtrykte sig, kunde „falde i Lave“.

Det ærede Medlem var noget pikeret over, at jeg havde talt om 2den Klasses socialdemokratiske Agitatorer. (*C. F. Sørensen*: Nej, nej!). Det er udelukkende sket af Courtoisie. Jeg gaar ud fra, at de herværende Socialdemokrater alle er 1ste Klasses Agitatorer; de gør paa mig Indtryk af at være 1ste Klasses, og i hvert Fald stoler jeg paa, at de, fordi de er 1ste Klasses Agitatorer, aldrig vil gaa ud i Landet og søge at forvrænge de Udtalelser, der falder her; men Folk, som er sekundære, har ofte Tilbøjelighed til at læse Rigsdagstidenden, som Fanden læser Bibelen. Det har jeg ofte selv bemærket paa de socialdemokratiske Møder, at man saaledes faar noget ud af de Udtalelser, som falder fra konservative eller Venstre-medlemmers Side, som slet ikke ligger i dem. Naar det ærede Medlem i øvrigt hentydede til de Bemærkninger, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) ved en tidligere Lejlighed fremkom med angaaende en Tale, jeg havde holdt, ønsker jeg blot ganske kort at sige, at det Forsøg, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds ved den Lejlighed gjorde for at faa spredt Opmærksomheden fra det, det gjaldt om, nemlig at faa fastholdt Regeringen paa Spørgsmaalet Flensborg, det mislykkedes. Vi faar maaske Lejlighed til at skifte Ord om den Ting. Men angaaende stærke Udtryk, da var de Udtryk, jeg brugte, fuldkommen svage i Sammenligning med dem, man fra socialdemokratisk og radikal Side har brugt overfor Højreministerier. Jeg skal minde om Udtryk i „Politiken“ som „Hundesjæle“ og „Krapyl“.

Godskesen: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (*C. F. Sørensen*) paastod i sit Foredrag, at Frederiksberg Kommune fulgte en Boligpolitik, hvorved man skød visse Befolkningslag — det ærede Medlem mente naturligvis de ubemidlede Befolkningslag — fra sig ind i København. Det er en Udtalelse, som jeg maa protestere imod. Den er aldeles urigtig. Jeg tror, at enhver upartisk Sammenligning vil føre til det Resultat, at Frederiksberg med Hen-